

и Ст. 52. Еф.
2; 1. 5; 14.
Откр. 5; 4.

на слугы-тѣ си: Изнѣсте вѣнъ най добръ. 22
тѣ прѣмѣнѣ, и облѣчѣте го, и дайте пѣр-
стенъ на рѣкѣ-тѣ му, и обуца на нозѣ-
тѣ му; А докарайте хранено-то теле та 25
го заколѣте, да ядемъ и да ся веселимъ.
Защото "тойзи ми сынъ мъртъвъ бѣ, и ожи- 24
въ, загынѣлъ бѣ, и намѣри си. И наченѣ-
хѣ да ся веселятъ. А по старый-тѣ сынъ 25
бѣше на пивѣ; и както идяше та наближи
къщѣ-тѣ, чу пѣяніе и ликуваніе. И привыка 26
едного отъ слугы-тѣ и пыташе що е то-
ва. А той му рече: Братъ ти си дойде; и 27
закла баща ти хранено-то теле, защото го
прія здравъ. И разгнѣви ся, и не рачаше 28
да влѣзе: и тѣй баща му излѣзе, и моля-
ше му ся. А той отговори и рече на бащѣ 29
си: Ето толкози години ти работѣхъ, и ни-
кога твоѣхъ-тѣ заповѣдь не съмъ прѣстѣпилъ;
и на мене нито яре ми си далъ нѣкога, да
ся повеселѣхъ и азъ съ пріатели-тѣ си: А 30
по що си дойде тойзи твой сынъ, който из-
ѣде имотъ-тѣ ти съ блудницы-тѣ, за него
си заклалъ хранено-то теле. А той му ре- 31
че: Сыно, ты си вынѣгы съ мене; и вси-
чко-то мое, твое е: А трѣбаше да ся въз- 32
веселимъ и да ся възрадваемы, защото той-
зи "твой братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и за-
гынѣлъ бѣ и намѣри ся.

и Ст. 24.

ГЛАВА 16.

Говоряше още на ученицы-тѣ си: Бѣ-
ше нѣкой си богатъ чловѣкъ, който има-
ше домостроитель, и го наковладихъ нему,
че разсыпува имѣніе-то му. И повыка го 2
и рече му: Що е това което слушамъ за
тебе? дай смѣткѣ-тѣ на домостроител-
ство-то си; защото не можешъ вече да си